

[Dræbje]

gennemføres, men hr. Henning Rasmussen svarede derimod, at det, man forestillede sig, var, at det skete i en helt anden situation, i en helt anden ramme.

Her synes jeg, der er grund til at henlede hr. Henning Rasmussens opmærksomhed på daværende finansminister Heinesens fremsættelse i folketinget i august måned sidste år af finansloven for 1983. Det var i en situation, hvor man havde registreret sæsonkorrigering omkring 250.000 arbejdsløse, og da blev det slået fast, at hovedvægten for at opnå en budgetforbedring på finansloven skulle bæres af udgiftspolitikken. Jeg vil godt spørge hr. Henning Rasmussen, om ikke det ligger sådan, at hvis man lægger hovedvægten i en budgetforbedring på udgiftspolitikken, så har det lige præcis den konsekvens, som hr. Henning Rasmussen i øvrigt ankede over, nemlig at det påvirker beskæftigelsen.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Vi kunne jo få meget ud af at genoptage den næsten hedengangne diskussion om, hvad der ville være sket, hvis den daværende regering havde fået radikal tilladelse til at fortsætte. Det synes jeg ikke tjener noget formål. Jeg har svaret på, hvordan jeg læser det tal, der fremkommer, og hvordan de skal forstås, når man spørger: hvordan virker en bloktilskudsbeskæring i den nuværende situation på beskæftigelsen? Og da får vi det svar, at den fjerner i år 6.000-7.000, til næste år 7.000-8.000 og i 1985 yderligere 7.000-8.000 arbejdspladser i den offentlige sektor. Det er et faktum, at den gør det.

Derudover har jeg kun en sidste bemærkning at gøre, og det er den, at nu nærmer debatten sig sin afslutning, og vi har så fået bekræftet, at der ikke er tale om den fortolkning af henstillingen til og truslen over for kommunerne, som hr. Dohrmann på fremskridtspartiets vegne gav udtryk for i TV-Avisen i går. Der skal altså ikke indledes straffeforanstaltninger over for de kommuner, der er nødt til at forøge deres skattetryk. Men så forskelligt er altså den uldne, uklare og meget lidt vejledende henstilling affattet, og vi har fået bekræftet, at hr. Dohrmann indtil nu, men forhåbentlig ikke længere, kan bruge den, som han synes, og at andre kan bruge den, sådan som den helt åbenbart skal

forstås. Kommunerne kan altså trygt lægge deres budgetter, sådan som ansvarligheden byder dem det.

Svend Auken (S):

Statsministeren har været bemærkelsesværdigt tilbageholdende med at deltage i debatten i dag, og derfor har de af os, som bestandig har haft interesse i at kende statsministerens synspunkter, været nødt til at følge både dagspresse og de elektroniske medier for at få kendskab til statsministerens inderste tanker. Da det i øvrigt er en vigtig opgave at følge med i, hvad der foregår, har vi selvfølgelig også gjort det.

Forleden dag, da det store radikale-fremskridts-fireparti-forlig var en kendsgerning, udtalte statsministeren, at det egentlige perspektiv i det, der nu skete, var, at der var fundet en fast koalition, der skulle bære efterårets store sager igennem: udskrivningslov, boligproblemer, landbrugsproblemer og finansloven. Det ved jeg godt vi vender tilbage til, det tager vi under åbningsdebatten, og det er også i orden bortset fra ét spørgsmål, som jeg tillod mig at stille i mit første indlæg, og som jeg nu, hvor folketinget er fuldtalligt, gerne vil stille statsministeren igen i forventning om et svar. Der kan svares ja eller nej: vil regeringen lave finanslovaftale med et parti, der stemmer imod finansloven, ja eller nej? Det er meget vigtigt for vort parti og andre partier i folketinget over for den store opgave, det er at tilrettelægge finansloven her i landet. Vil regeringen, eller vil regeringen ikke lave en finanslovaftale med et parti, der stemmer imod finansloven? Jeg vil gerne sige, at dette spørgsmål er et ordret citat fra en tidligere konservativ partileder under en tidligere debat om finansloven, nemlig under finanslovdebatten i foråret 1967, da hr. Poul Sørensen på de konservative vegne stillede det til den daværende socialdemokratiske regering. Vil regeringen lave finanslovaftale med et parti, der stemmer imod finansloven?

Så vil jeg gerne forudskikke for at spare tid: hvis svaret er ja på dette spørgsmål, har man så sikkerhed for, at fremskridtspartiet, som jeg forstår statsministeren vil lave finanslovaftale med, vil bryde med deres tradition og stemme for finansloven? Hvis svaret er nej: kan der skabes tillid til en finanslov